

MICHALA GÁNOVSKÁ ZUZANA A JEJ TAJOMSTVO

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva
sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0073-1

MICHALA GÁNOVSKÁ

ZUZANA A JEJ TAJOMSTVO

Grafická a technická spolupráca: Mária Gubová, František Szekereš,
Edícia: MEA 2000 o. z. – Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0073-1

OBSAH

Zuzana je nadané mladé dievča, pochádzajúce zo skromných pomerov. Aby rozvinula svoj hudobný talent, začala navštevovať umeleckú školu, kde sa jej ujal renomovaný učiteľ – profesionálny hudobník. Práve on ju priviedol ku klavíru a sprevádzal svoju zverenkyňu niekoľko rokov. Daroval jej prvý klavír a aj vďaka nemu získala veľa ocenení v rôznych súťažiach.

Po skončení strednej školy bola prijatá na VŠMU – odbor klavír . Ostala však sama, pretože učiteľ sa odsťahoval a s priateľom, ktorého poznala dlhé roky, sa rozišla.

Stratu učiteľa niesla ťažko, ale jej sen stať sa klaviristkou ju hnal dopredu.

Na internáte spoznáva Janu – dievča, ktoré je pravý opak Zuzany. Jana si užíva študentský život plnými dúškami, ale napriek tomu sa veľmi zblíži s tichou a poctivou Zuzanou.

Tá jej pomáha zo školou a Jana jej na oplátku predstavuje Bratislavu. Keď sa jedného dňa idú zabaviť, Jana oblieka Zuzanu do svojich vyzývavých šiat a i keď sa Zuzana necíti dobre, vyrážajú do ulíc.

Ocitnú sa na jednej z najväčších diskoték, ktoré Jana dôverne pozná a Zuzana prvý raz v živote pije tvrdý alkohol, ktorý jej dopomôže k tomu, aby sa úplne odviazala. Netuší, že ju pozoruje učiteľ, ktorého dlho nevidela. Ten ju napokon osloví a spolu sa usadia na tichšie miesto, aby sa mohli porozprávať. Lenže učiteľ Peter má iný zámer - správa sa k prípitej Zuzane viac ako len k svojej bývalej študentke. Zuzana chce odísť, ale nevie nájsť Janu a tak prijme ponuku od učiteľa, ktorý ju chce odprevadiť na internát. Ten ju však zavedie do parku pri Dunaji, kde sú sami a tam už Zuzana nenachádza pomoc a je znásilnená človekom, ktorého celý život obdivovala.

Ocitá sa v situácii, kedy nevie, čo robiť. Keď dorazí na internát, spolubývajúca Jana už spí a tak sa Zuzana rozhodne na všetko zabudnúť.

Čas je však neúprosný, plynie akosi pomaly a Zuzana sa s traumatizujúcim zážitkom nedokáže vyrovať.

Medzitým odcestuje do Viedne, kde sú vybraní najlepší študenti a Zuzane ponúknu ročný študijný pobyt na prestížnej škole. Zdá sa, že všetko sa uberá dobrým smerom a Zuzane sa splní celoživotný sen o vypredaných klavírných koncertoch...

Na Vianoce odchádza domov, kde si uvedomí, že už dlhšie nedostala menštruáciu. Volá Jane, ktorá je takisto doma v Nitre a Zuzana musí s pravdou von. Šokovaná Jana si najprv dáva za vinu, čo sa stalo Zuzane a rozhodne sa jej pomôcť. Vybaví jej gynekológa v Bratislave a ešte pred začiatkom nového roka sa obidve ocitnú v hlavnom meste. Zuzana si vypočuje správu, ktorej sa najviac obávala a nie je schopná ísť ďalej. Má dva týždne na rozmyslenie. Po treťom mesiaci tehotenstva sa už na interrupciu nedá ísť....

Zuzana stojí pred najväčším rozhodnutím vo svojom živote – dať, alebo zobrať život dieťaťu násilníka?

Keďže je veriaca, napokon sa po dlhých úvahách rozhodne stať matkou. V škole jej ponúknu ubytovanie pre študujúcich rodičov, ale pred tými svojimi tehotenstvom skrýva. Prestáva chodiť domov a keď už rodičia prestávajú jej výhovorkám veriť, vyberú sa za ňou do Bratislavy. Tam ich čaká prekvapenie - dcéra je v piatom mesiaci tehotenstva.

Po ťažkom rozhovore plnom emócií sa rozhodnú dcére pomôcť, napriek tomu, že nechce prezradiť otca dieťaťa. Až do pôrodu ale Zuzana ostáva v Bratislave, kde je krytá pred neprijemnými klebetami v rodnej dedine, odkiaľ pochádza. Domov už prichádza aj so synom Tomášom, ktorého si rodičia hneď zamilujú.

V dedine síce svojou prítomnosťou zamúti vodu, ale keďže rodičia stoja pri nej, klebety ju netrápia. Cez leto si Zuzana naplno užíva svojho syna, ale v októbri sa vracia do školy. Kvôli prednáškam si najala opatrovatel'ku, ktorá stráži viac detí študentov naraz a zvyšok času delí medzi Tomáškom a učením.

Rýchle tempo a neustály stres na Zuzane zanechajú následky – keď prichádza na víkend domov, na ceste odpadne. Vyčerpanú ju odvážajú do nemocnice, kde neustále spí. Keď ju uvidí psychologička, odporučí konzultácie. Zuzana opúšťa školu, ktorú tak milovala, pretože ju nezvláda ani fyzicky, ani finančne. Hneď ako sa pozbiera, navštevuje psychologičku Danu Múdrú, ktorá je presvedčená, že Zuzana niečo tají.

Je podráždená, nevie sa sústrediť, nepozera do očí a neustále zamestnáva ruky. Doktorka jej nariadi návštevy dva krát za mesiac a postupne si k sebe nachádzajú cestu. Zuzana si nachádza prvé zamestnanie – ako učiteľka na umeleckej škole, kde sama pred rokmi chodila. Po čase sa zdôverí doktorke so svojou nočnou morou a tá chce okamžite konať. Zuzana však chce ostať v absolútnej anonymite kvôli synovi, ale napriek tomu doktorka zistí všetko o Petrovi Stochovi – násilníkovi, ktorého čin mal ostať navždy nepotrebaný.

Kontaktuje jeho bývalú ženu aj žiačku a postupne sa odkrýva pravda o „svätom Petrovi.“

Doktorka zistí, že Zuzana pravdepodobne nie je jediná, komu učiteľ ublížil a tak dohodne stretnutie s oboma žiačkami – Zuzanou a Idou. Kým jednu zneužil raz, Idu prenasledoval roky a posledný rok ju dokonca prepadal v jej vlastnom byte a vyhrážal sa jej.

Zuzana je postavená pred ďalšie rozhodnutie – ísť usvedčiť človeka, ktorý jej zničil život a tým povedať pravdu, ktorú si chcela odniesť so sebou do hrobu, alebo všetko zamlčať a uchrániť tak rodičov od ďalšieho trápenia?

Keď Ida zistí, že Zuzana má so zvrhlým učiteľom syna, rozhodne sa prehovoriť. Nachádzajú jeho ďalšiu žiačku, ktorá má len dvanásť rokov a tá je dôkazom toho, že história sa bude opakovať.

Svoje žiačky si najprv „vychoval“ a potom si prišiel po „splatenie dlhu“.

Proces bol krátky a Petra odsúdili za dvojnásobné znásilnenie a vydieranie.

Ida sa vrátila do Bratislavy, kde žije so svojim priateľom a v súčasnosti čakajú svoje prvé dieťa a Zuzana sa po dvoch rokoch vydala za elektrikára Milana, ktorý si osvojil Tomáša. Zuzana sa o pár mesiacov stane dvojnásobnou matkou. Postavili si dom v malom mestečku a Zuzana každý deň viac a viac zabúda na to, čo jej od základov zmenilo život.

Zuzana sa narodila pod šťastnou hviezdou. Do vienka dostala výnimočný hudobný sluch. Na svoje jediné dieťa rodičia čakali dlhých päť rokov. Od malička ju zahŕňali láskou a prehnanou starostlivosťou. Už od škôlky spievala a hneď v prvom ročníku základnej školy učitelia odporúčali jej umeleckú školu.

Zuzana mala veľké nadanie, ale malé možnosti. Vyrastala na dedine a do školy dochádzala autobusom. Dvanásť kilometrov od dediny sa nachádzalo mestečko a v ňom jediná umelecká škola, kde vyučovali husle a klavír. Ak chcela rozvíjať talent, musela si vybrať. Rodičia oslovili učiteľa, uznávaného klaviristu s ľudským prístupom. Pomohol už viacerým talentom, tak prečo by sa neujal Zuzky? – povedali si rodičia. Naštartovali staré auto, nabalili košík jedla pre učiteľa a vyrazili. Nepatrili medzi vzdelancov, ale všetko vybavili so sedliackym rozumom. Boli poctiví a pracovití.

Otec zväžal drevo v lese a mama sa starala o teliatka v dedinskom kravíne.

Podporovali svoju dcéru, i keď nerozumeli hudbe. Chceli pre ňu lepši život ako mali oni.

Peter Stoch bol tridsaťpäť ročný hudobník, ktorý už šiesty rok vyučoval na umeleckej škole. Hoci sa niektorí čudovali, prečo sa tak známy umelec usadil v malom meste, ktoré neposkytovalo možnosti pre hudobníka akým bol on, škola sa rada chválila kvalitným učiteľom. Za ten čas si Peter získal dôveru a uznanie miestnych a často koncertoval na rôznych podujatiach.

Zuzanini rodičia ho navštívili v škole, kde práve vyučoval. Rozpovedali mu príbeh malého talentovaného dievčatka a ten napokon súhlasil, že ju bude vyučovať hre na klavír.

A tak Zuzana začala hrať. Trikrát do týždňa navštevovala hudobnú školu. Pomaly čítala noty, poznávala stupnice a zvykala si na veľký hudobný nástroj. Spočiatku mala pocit, že jej niečo chýba.

Chcela spievať, nie hodiny dookola opakovať noty! Pán učiteľ bol však trpezlivý. Najprv ju zasvätil do sveta klasickej hudby a prešiel celú históriu. Rozprával tak zaujímavo, že Zuzana napokon našla zaľúbenie nielen v hre na klavír, ale aj hudobnej teórii. Netrvalo dlho a už hrala príliš dobre na svoj vek. Pán učiteľ jej umožnil hrať na predvianočnom koncerte pred tisíckou ľudí. Mama jej vtedy kúpila nový kabát, z dlhých svetlých vlasov zaplietla vrkoč a so slzami v očiach sledovala dcéru ako predvádza svoj talent. Rodičia boli spokojní, že jej našli tak výborného učiteľa.

Keď Zuzka dokončila vystúpenie, zbalila noty a utekala za Petrom. Objala ho okolo pása a poďakovala:

„Pán učiteľ, som tak rada, že ma učíte!“

Ľudia tleskali. Spokojne na seba prikyvovali a stále tleskali. Zuzka schytila učiteľa za ruku a vybehla späť na pódium. Bola veľká zima, ale v tej chvíli Zuzka cítila ohromné teplo. Držala Petrovu ruku a v očiach mala toľko nadšenia, že nevedela, čo s tým.

Bol to pre Zuzku veľký deň a dobre si uvedomovala, že za to všetko vďačí len a len svojmu drahému učiteľovi.

Rodičia boli takisto dojatí a hneď mu poďakovali.

„Potrebujem s vami hovoriť.“ – oznámil Peter.

„Pokojne môžete pred Zuzkou, nemáme pred našou dcérou nijaké tajomstvá.“ – povedal otec.

„Dobre teda,“ - odkašľal si Peter - „Zuzana potrebuje hrať. Už nestačí len trikrát do týždňa. Ak sa v budúcnosti chce hudbe venovať, musí cvičiť oveľa intenzívnejšie....

Musí mať klavír doma.“

Matka s otcom pozreli neisto na seba. Odkiaľ zoberú dcéru na tak drahý nástroj?

Peter zbadal ich obavy a dodal:

„Pochopte, Zuzana je talent. Ja viem, že to nie je lacná záležitosť, ale je to jediná možnosť ako jej dať šancu.“

„Pán učiteľ, máme problém platiť Zuzkine hodiny s Vami, nemáme na klavír.“ – povedal smutne otec.

Peter pokrčil plecami a odišiel. Zuzka uvidela sklamanie v očiach svojich rodičov a rozplakala sa. Bola vychovaná ako slušné dievča, nedovolila by si na rodičov naliehať, ale toľko smútku nevydržala.

Nasledujúce dni boli zlé. Rodičia sa hádali a Zuzana vedela, že je to kvôli jej klavíru. Keď bola na ďalšej hodine v hudobnej škole, povedala o tom učiteľovi:

„Už k Vám asi nebudem chodiť. Rodičia sa hádajú, neviem ako im pomôcť.“ – pozrela smutne do zeme.

Učiteľ Peter, ako ho všetci volali, vedel povzbudiť:

„Neboj sa, Zuzka, nejako bude. Ja ti pomôžem. Už som ťa niekedy sklamal? No povedz, sklamal som ťa?“ – pohladkal ju po vlasoch.

Usmiala sa. Nie, pán učiteľ nikdy nesklamal!

Uplynul rok od prvého stretnutia Zuzany a jej učiteľa a za ten čas si vybudovali krásny vzťah plný porozumenia.

Zuzana bola veľmi inteligentné dievča a tým ďaleko napredovala svojich rovesníkov. Už jej nestačili súkromné hodiny, ale viac urobiť nemohla. Všetci vedeli, že ak nebude mať vlastný klavír, ďalej nepokročí... Čas plynul a Zuzana poctivo hrala ďalej, i keď by mohla napredovať oveľa rýchlejším tempom. Milovala školu, klavír a svojho trpezlivého učiteľa. Na ich spoločné hodiny sa stále tešila a do hrania vkladala celé svoje srdce.

Po dvoch rokoch sa stal zázrak.

Učiteľ Peter prišiel Zuzanu navštíviť domov.

Rodičia ho srdečne privítali a usadili ako nejakú nadzemskú bytosť.

„Pán učiteľ, čo Vás k nám privádza?“ – opýtala sa matka a narýchlo upratala veci zo stola.

„Mám pre vás niečo. Stále je tu jeden problém a tým je Zuzkin klavír. Nuž, oprášil som staré kontakty a jeden známy práve jeden predáva za veľmi lacný peniaz.

Nie je to samozrejme nijaký nový nástroj, ale pre Zuzku zatiaľ postačí. Priveziem vám ho z hlavného mesta, súhlasíte?“

Matka si musela sadnúť. Nezmohla sa na slovo.

„Koľko?“ – prerušil trápne ticho otec, ktorý sa práve posadil k stolu.

„Nechcem nič, len sľub, že Zuzka bude hrať, nech sa stane čokoľvek. Chcem, aby z nej vyrástla klaviristka.“

„Sľubujeme.“ – súhlasili rodičia.

Zuzana utekala na dvor, potom do domu, už ani nevedela, kam má utekať, aby vydržala toľkú radosť!

„Pán učiteľ, Vy ste svätý Peter....“ – zalomila rukami mama.

Onedlho v Zuzkinej malej izbe stál vysnívaný klavír.

Dotýkala sa ho opatrne, akoby mal každú chvíľu spadnúť. Keď za neho sadla a začala hrať, všetko ostatné prestalo existovať. Od tej chvíle neprestala hrať.

Na hodiny už chodievala len dvakrát do týždňa, lebo všetko doháňala doma. Len čo prišla zo školy, hrala až kým nezaspala.

Vo svojich dvanástich mala za sebou množstvo malých koncertov, ktoré jej vybavil učiteľ Peter. Práve on bol na všetkých jej vystúpeniach. Keď mala trému, vždy v hľadisku našla Petrovu tvár a upokojila sa. On jej dával silu ísť ďalej, stať sa lepšou.

Bol na ňu síce prísny, ale to ju hnalo dopredu.

Potrebovala pevnú ruku, aby mohla na sebe tvrdo pracovať. Učiteľ jej často rozprával o tom, aké je to stáť na veľkom pódiu, hrať v svetových koncertných sálach a ona ho s otvorenými ústami počúvala. Hltala každé jeho slovo, stal sa jej vzorom.

Peter Stoch bol ženatý, mal dve deti, ale o rodine nikdy nehovoril. Zdalo sa, že svoj život zasvätil hudbe a viac nikoho nezaujímal. Z času na čas sa kdesi objavil so svojou rodinou, ale to bolo všetko. Robil toľko pre mesto..... kultúra fungovala len vďaka nemu.

Pomáhal organizovať vzdelávacie programy, koncerty a podujatia. Mal totiž veľa kontaktov v Bratislave a preto pritiahol viacero známych osobností aj do tak malého mestečka.

O Zuzanu sa staral ako o vlastnú dcéru. Všade ju brával so sebou.

Keď mala štrnásť, pomohol jej s prípravami na gymnázium. Aj školu vybral on. Neodporúčal jej konzervatórium, pretože si myslel, že na veľké mesto ešte nie je dosť pripravená a mohla by sa tam „pokaziť“. Rodičia s tým napokon súhlasili, pretože učiteľ predsa vie, čo je pre jeho žiačku najlepšie. Keďže Zuzanu naplno zamestnávala škola a klavír, nemala čas na iné aktivity. So spolužiakmi sa videla iba v škole, preto nemala dôverné kamarátky. Najbližším človekom pre ňu ostal učiteľ hudby – tajomný Peter.

Mala rada jeho spoločnosť. Bol stále veselý, milý a mnohokrát sa mu zdôverovala so svojim starosťami.

Bol ako jej anjel strážny – vždy na dosah a pripravený počúvať. Mali zaujímavý vzťah, ktorý spájala láska k hudbe. Zuzana rástla Petrovi pred očami a postupne sa z nej stala krásna mladá žena. Iné dievčatá v jej veku chodili po diskotékach, fajčili a pili, ale ona sa zaujímala len o hudbu. Možno aj preto, že bývala ďaleko od mesta, ktoré bolo pre mladého človeka veľkým lákadlom.

Zo školy chodievala na klavír a potom neskoro večer domov. Zbytok času trávila nad knihami. Rodičia boli radi, že sa nevláka a nechodí poza školu ako iné dievčatá z dediny.

Zuzana mala svoj cieľ – vypredanú koncertnú sálu a neutíchajúci potlesk. Taký, aký zažila na svojom prvom vystúpení. Nikdy nezabudne na učiteľovu ruku, ktorá jej pomohla prekonať strach a vychutnať si potlesk obecnstva.

Odvtedy ubehlo veľa času, ale ona stále potrebovala Petrovu podporu.

Už si ani nevedela predstaviť život bez neho. Spolu organizovali rôzne akcie kde hrávali, niekedy aj spolu, radili sa o spoločných plánoch.

Zuzana bola naozaj vzorná žiačka. Patrila k najlepším v triede. Robila radosť nielen rodičom, ale aj škole, ktorú reprezentovala na talentových súťažiach a získala veľa ocenení. Neustále na sebe pracovala.

„Bolo to dobré, ale nie dokonalé. Musíš sa viac snažiť.“
– hovorieval učiteľ, keď dohrala.

A toho sa aj držala, nikdy nebola so sebou spokojná a preto sa stále zlepšovala.

Onedlho mala sedemnásť, za sebou množstvo cien z klavírných súťaží a pred sebou sľubnú kariéru.

V pozadí stál Peter – človek, vďaka ktorému sa v malom meste rodil talent.

Zuzana začala hrať aj na orgáne v miestnom kostole.

Farár bol spokojný, pretože ju dobre poznal a mohol sa na ňu spoľahnúť.

V dedine bola veľmi obľúbená. Krásne dievča, slušné, o chlapcov nemala záujem, často bola v kostole – ideálna nevesta, na ktorú si brúsilo zuby mnoho matiek miestnych chlapcov. Zuzana však mala iné plány – bola už v maturitnom ročníku a chystala sa na talentové skúšky - VŠMU odbor klavír, čo bolo od detstva jej snom.

Urobila by všetko pre to, aby sa tam dostala.

„Budú tam talenty z celého Slovenska, nebudeš jediná, kto vie hrať. Prijatí budú len tí najlepší a tých nebude veľa. Nesnívaj o tom, že porotu ohúriš, si len jedna z mnohých.“ – upozornil ju Peter.

Nesnivala – pracovala na sebe. V poslednom maturitnom ročníku šla prvý krát poza školu. Dievčatá z dediny sa jej smiali a nadávali do „bifľošiek“ a tak sa rozhodla, že im dokáže opak. Celý deň sa flákali po meste a nakoniec sa usadili v zafajčenom podniku, kde si všetci dali pivo.

Zuzane sa to ani trochu nepáčilo, ale už nemohla ustúpiť.